

Genève-avtalet

Innehåll

Genève-avtalet – dokument.....	1
Avtal om fientligheternas upphörande i Vietnam. (Utdrag)	1
Kapitel 1. Provisorisk demarkationslinje och demilitariserad zon.....	1
Kapitel 2. Principer och förfaringssätt avseende fullgörandet av föreliggande avtal	1
Kapitel 3. Förbud mot införandet av nya trupper; militär personal, vapen och ammunition	2
Militärbaser	2
Kapitel 5. Diverse.....	3
Kapitel 6. Gemensamma kommissionen och internationella kommissionen för övervakning och kontroll i Vietnam.....	3
Utdrag ur protokollet från avslutningssessionen vid Genève-konferensen den 21 juli 1954.	5
Genèvekonferensens slutdeklaration den 21 juli 1954.....	7
Ho Chi Minh om Genèveavtalet.....	8
Lyckönskingsbrev till soldater, krigstjänstare, ungdomsstöttrupper och befolkningen i Nordvästregionen, som vunnit en lysande seger vid Dien Bien Phu	8
Appell efter den framgångsrika avslutningen av Genèveöverenskommelserna	8

Genève-avtalet – dokument

De följande är utdrag ur avtalstexten m m och är hämtade från *Vietnam i dokument*, Bokförlaget Prisma 1968.

När Dien Bien Phu föll hade konferensen i Genève redan samlats. Dagen efter Vietminhs stora seger började diskussionerna om Vietnam.

När konferensen inledde dessa diskussioner hade Vietminh full kontroll, både politiskt och militärt, över praktiskt taget hela Vietnam. Mindre strider förekom på olika platser i Vietnam efter Dien Bien Phus fall men vapenvila ingicks snart och den 20 juli 1954 undertecknades i Genève ett stilleståndsavtal mellan Frankrike och Demokratiska Republiken Vietnam.

Avtal om fientligheternas upphörande i Vietnam. (Utdrag)

Kapitel 1. Provisorisk demarkationslinje och demilitariserad zon

Artikel 1

En provisorisk militär demarkationslinje skall fastställas, och på båda sidor om denna skall de två parternas styrkor gruppera om sig sedan de återdragits; Vietnams Folkarmés styrkor (the People's Army of Vietnam... or Vietminh, forces) norr om linjen och Franska Unionens styrkor i söder...

Det är även avtalat att en demilitariserad zon skall upprättas på vardera sidan av demarkationslinjen med en bredd på högst 5 kilometer från linjen, med uppgift att tjänstgöra som en buffertzona och för att förhindra varje orostillbud som kan uppstå vid fientligheternas upphörande.

Artikel 2

Den period inom vilken vardera partens samtliga truppförflyttningar till respektive omgrupperingszon skall vara avslutade får icke överskrida trehundra (300) dagar från fastställt datum för detta avtals ikraftträdande.

— — —

Artikel 6

Ingen person, militär eller civil, skall tillåtas korsa den provisoriska militära demarkationslinjen om han inte erhållit speciellt tillstånd att göra det av den gemensamma kommissionen (the Joint Commission).

Artikel 7

Ingen person, civil eller militär, skall tillåtas komma in i den demilitariserade zonen förutom personer som har att göra med förvaltningen av den civila administrationen och hjälparbetet samt personer med särskilt tillstånd av den gemensamma kommissionen.

Kapitel 2. Principer och förfaringssätt avseende fullgörandet av föreliggande avtal

Artikel 10

Styrkornas befälhavare på båda sidor, på den ena sidan överbefälhavaren för Franska Unionens styrkor i Indokina, på den andra sidan Vietnamesiska Folkarméns överbefälhavare, skall beordra och genomdriva fullständigt upphörande av alla fientliga handlingar i Vietnam

av sina respektive väpnade styrkor, inklusive alla enheter och all personal på land, till sjöss och i luften.

— — —

Artikel 14

Politiska och administrativa åtgärder i de två omgrupperingszonerna på vardera sidan om den provisoriska militära demarkationslinjen:

- a) I avvaktan på de allmänna val, som skall få till stånd Vietnams enande, skall ledningen av den civila administrationen i respektive omgrupperingszon ligga i den parts händer, vars styrkor skall omgrupperas där i kraft av detta avtal.
- c) Båda parter avger försäkran om att avhålla sig ifrån varje form av repressalier eller diskriminering mot personer eller organisationer på grundval av deras verksamhet under fientligheterna, samt att garantera dem deras demokratiska friheter.
- d) Från och med detta avtals ikraftträdande till dess truppförflyttningarna är avslutade skall all civilbefolkning, som bor i ett distrikt, vilket kontrolleras av den ena parten, och som önskar bosätta sig i den zon, som tilldelats den andra parten, tillåtas göra detta samt hjälpas i detta syfte av myndigheterna i distriktet.

Artikel 15

Upplösandet av de stridande och tillbakadragandet och förflyttningarna av de militära styrkorna, utrustningen och förråden skall äga rum i överensstämmelse med följande principer:

- a) Tillbakadragandet och förflyttningarna av de båda parternas militära styrkor, utrustning och förråd skall vara avslutade inom trehundra (300) dagar, såsom stadgats i Artikel 2 i detta avtal;

— — —

- c) De båda parterna skall garantera att alla truppers tillbakadragande och förflyttning genomförs i överensstämmelse med detta avtals målsättning, skall icke tillåta några fientliga handlingar samt skall icke vidtaga någon som helst åtgärd som skulle kunna hindra ett sådant tillbakadragande och sådana förflyttningar. De skall bistå varandra så långt detta är möjligt;
- d) Ingendera parten skall tillåta någon som helst förstörelse eller sabotering av allmän egendom, ej heller att någon skada åsamkas (no injury to) civilbefolkningens liv eller egendom. De skall icke tillåta någon inblandning i den lokala civila administrationen;
- e) Den gemensamma kommissionen och den internationella kommissionen skall sörja för att åtgärder vidtagits för att skydda styrkorna under tillbakadragandet och förflyttningen.

— — —

Kapitel 3. Förbud mot införandet av nya trupper; militär personal, vapen och ammunition

Militärbaser

Artikel 16

Från och med detta avtals ikraftträdande är införandet av truppförstärkningar och ytterligare militär personal i Vietnam förbjudet.

Artikel 17

Från och med detta avtals ikraftträdande är införandet av varje förstärkning i form av alla slags vapen, ammunition och annan krigsmateriel såsom stridsflygplan, krigsfartyg, artilleripjäser, tanks, pansarvapen, pansarvagnar i Vietnam förbjudet.

— — —

Artikel 18

Från och med detta avtals ikraftträdande är upprättandet av nya militärbaser någonstans på Vietnams territorium förbjudet.

Artikel 19

Från och med detta avtals ikraftträdande får ingen militärbas under främmande stats kontroll upprättas i någondera partens omgrupperingszon; de bägge parterna skall ansvara för att de åt dem tilldelade respektive zonerna icke ansluter sig till någon militärallians samt att de inte används för ett återupptagande av fientligheter eller för att befrämja en aggressiv politik.

Kapitel 5. Diverse

Artikel 27

Föreliggande avtals undertecknare samt deras efterföljare i samma funktioner skall bära ansvaret för att efterlevnaden och genomförandet av dess villkor och stadganden garanteras. Befälhavarna över parternas styrkor skall, inom sina respektive befälsområden, vidtaga alla åtgärder samt göra alla nödvändiga föranstaltningar för att garantera fullt tillmötesgående av samtliga stadganden i föreliggande avtal från alla enheter och all militär personal under deras befäl.

Kapitel 6. Gemensamma kommissionen och internationella kommissionen för övervakning och kontroll i Vietnam

Artikel 28

Ansvar för verkställandet av stilleståndsavtalet skall vila på parterna (dvs. Franska Unionens styrkor och Vietminhs styrkor, *red. anm.*)

Artikel 29

En internationell kommission skall garantera kontroll och övervakning av detta verkställande.

Artikel 30

I avsikt att på nedanstående villkor underlätta verkställandet av stadganden, som rör de bägge parternas gemensamma handlande, skall en gemensam kommission upprättas i Vietnam.

Artikel 31

Den gemensamma kommissionen skall sammansättas av ett lika stort antal representanter för vardera partens befälhavare.

— — —

Artikel 34

En internationell kommission skall upprättas för kontroll och övervakning av tillämpningen av stadgandena i det vietnamesiska stilleståndsavtalet. Den skall sammansättas av representanter för följande stater: Kanada, Indien och Polen.

Den indiske representanten skall vara dess ordförande.

Artikel 35

Den internationella kommissionen skall upprätta fasta och rörliga inspektionsgrupper, bestående av ett av ovannämnda stater lika antal utsedda funktionärer.

Artikel 36

Den internationella kommissionen skall ansvara för övervakning av parternas korrekta verkställande av avtalets stadganden, I detta syfte skall den fullfölja kontroll-, observations-, inspektions- och undersökningsuppgifter i förbindelse med tillämpningen av stilleståndsavtalets stadganden, och den skall i synnerhet:

- a) kontrollera att parternas väpnade styrkor genomför förflyttningarna inom omgrupperingsplanens ram,
- b) övervaka demarkationslinjerna mellan omgrupperingsområdena, tillika med de demilitariserade zonerna,
- c) kontrollera effektiviteten vid frigivandet av krigsfångar och civila internerade,
- d) vid hamnar och flygfält liksom längs alla Vietnams gränser övervaka tillämpningen av stilleståndsavtalets stadganden vad gäller införandet av väpnade förband, militärpersonal, samt alla slags vapen, ammunition och krigsmateriel i landet.

— — —

Artikel 42

Den internationella kommissionen kan formulera rekommendationer beträffande förändringar av och tillägg till det vietnamesiska stilleståndsavtalets stadganden för att garantera en effektivare tillämpning av detta avtal. Sådana rekommendationer skall godkännas enhälligt.

— — —

Artikel 44

Den internationella kommissionen skall underrätta Genève-konferensens medlemmar i alla förekommande fall, då den hindrats i sin verksamhet.

Artikel 45

Den internationella kommissionen skall upprättas vid tidpunkten för stillestånd i Indokina, så att den skall kunna fullfölja de i Artikel 36 ombesörjda uppgifterna.

— — —

För Överbefälhavaren över Franska Unionens trupper i Indokina: (Henri) DELTIEL,
brigadgeneral

För överbefälhavaren över Vietnamesiska Folkarmén: TA QUANG BUU, Demokratiska
Republiken Vietnams biträdande försvarsminister.

Den 21 juli förelades delegaterna vid Genèvekonferensen den så kallade slutdeklarationen. Avsikten var att alla de närvarande staternas representanter skulle underteckna slutdeklarationen, men USA:s utrikesminister Dulles hade förklarat att han inte ämnade underteckna avtalet. Konferensens ordförande, den engelske utrikesministern Anthony Eden, presenterade då slutdeklarationens text för delegaterna och frågade dem i tur och ordning om de muntligt ville ge sitt godkännande.

Utdrag ur protokollet från avslutningssessionen vid Genèvekonferensen den 21 juli 1954.

Ordföranden (Eden): — — — Mina herrar, slutligen har vi då konferensens slutdeklaration som innehåller ett beaktande av alla dessa dokument. Jag tror att alla mina kolleger har kopior framför sig av slutdeklarationen. Jag kommer att be mina kolleger i tur och ordning att uttala sig om denna deklaration.

Frankrikes representant.

Mendès-France (Frankrike): Herr ordförande, den franska delegationen ger sitt bifall åt deklarationens innehåll.

Ordföranden: Laos' representant.

Phoui Sananikone (Laos): Laos' delegation har inga anmärkningar att göra mot denna text.

Ordföranden: Folkrepubliken Kinas representant.

Chou En-lai (Folkrepubliken Kina): Vi ger vårt godkännande.

Ordföranden: Som representant för Hennes Majestäts regering i United Kingdom ansluter jag mig till denna konferens' slutdeklaration.

Sovjetiska Socialistrepublikernas Union.

Molotov (Sovjet): Sovjets delegation ger sitt godkännande.

Ordföranden: Kambodjas representant.

Tep Phan (Kambodja): Kambodjas delegation önskar framhålla att det saknas ett dokument bland dem som anförts. Detta är Kambodjas deklaration som vi redan har delat ut till delegationerna.

— — —

Med stöd av denna deklaration vill den kambodjanska delegationen överlämna en not, som behandlar kambodjanska områden i Sydvietnam, till alla deltagare vid denna konferens.

Ordföranden: Om denna deklaration inte finns med på dagordningen som jag läst upp så beror det på att jag inte fått kännedom om deklarationen förrän nu. Jag tror inte det är en uppgift för denna konferens att behandla äldre oenigheter om gränsen mellan Kambodja och Vietnam.

Demokratiska Republiken Vietnams representant.

Pham Van Dong (Demokratiska Republiken Vietnam): Herr ordförande, jag håller helt med er i det ni framfört. På Demokratiska Republiken Vietnams regerings vägnar gör vi en tydlig reservation angående det uttalande som gjordes av den kambodjanska delegationen just nu. Jag gör detta för de goda relationernas skull och förståelsen mellan våra två länder.

Ordföranden: Jag antar att konferensen kan beakta det uttalande som gjorts av den kambodjanska delegationen som just delats ut och det uttalande som gjordes av representanten för Demokratiska Republiken Vietnam.

Jag fortsätter att uppmana länderna att yttra sig över den föreslagna deklarationen. Jag vänder mig till Amerikas Förenta Stater.

Bedell Smith (USA): Herr ordförande, ärade meddelegater, såsom jag fastslog för mina kolleger vid vårt möte den 18 juli är min regering inte beredd att instämma i en sådan

konferensdeklaration som blivit framlagd. Förenta Staterna gör emellertid följande unilaterala deklARATION om sin inställning i denna angelägenhet:

Förenta Staternas regering, fast besluten att ägna sina krafter åt att stärka freden i överensstämmelse med Förenta Nationernas principer och syften,

Beaktar de avtal, som slutits i Genève den 20 och 21 juli 1954 mellan — — — det Fransk-Vietnamesiska befälet och befälet över vietnamesiska Folkarmén, samt paragraferna 1 till 12 i den deklARATION som framlagts för Genèvekonferensen den 21 juli 1954.

Förenta Staternas regering:

Förklarar med hänseende på ovannämnda avtal och paragrafer att (1) den kommer att avhålla sig ifrån våld eller hot om våld i avsikt att störa dessa, i enlighet med Artikel 2 (Sektion 4) i Förenta nationernas stadga (Charter), som behandlar medlemsstats förpliktelse att i sina internationella relationer avstå från våld eller hot om våld; och (2), den skulle betrakta varje förnyad aggression i strid med ovannämnda avtal med djup oro och såsom ett allvarligt hot mot internationell fred och säkerhet.

I anslutning till deklARATIONENS framställning om fria val i Vietnam önskar min regering klargöra sin position, för vilken den gav uttryck i en deklARATION i Washington den 29 juni 1954 enligt följande:

”Vad gäller sådana nationer, som nu är delade mot sin vilja, kommer vi att fortsätta att söka uppnå enhet genom fria val, övervakade av Förenta Nationerna för att garantera att de genomförs korrekt.” (Cit. från Eisenhowers och Churchills gemensamma ”Potomac Declaration”.)

Med hänsyn till den redogörelse som lämnats av representanten för staten Vietnam upprepar Förenta Staterna ånyo sin traditionella ståndpunkt, att folken är berättigade att själva bestämma om sin framtid, samt att man inte kommer att delta i ett arrangemang, som skulle kunna förhindra detta. Ingenting i vår just avgivna deklARATION tyder på eller är avsett att tyda på ett avsteg från denna traditionella ståndpunkt.

Vi delar förhoppningen om att avtalet kommer att tillåta Kambodja, Laos och Vietnam att i full utsträckning inta sin plats som oberoende och suveräna stater bland världens fredsälskande nationer samt att göra det möjligt för folken i detta område att själva bestämma om sin framtid.

Ordföranden: Konferensen kommer med tillfredsställelse, det tror jag, att beakta representantens för Amerikas Förenta Stater anförande.

Jag ber representanten för Staten Vietnam att avge sitt yttrande.

Tran Van Do (Staten Vietnam): Herr ordförande, vad beträffar Konferensens slutdeklARATION begär den vietnamesiska delegationen hos Konferensen att följande text införlivas med denna deklARATION efter artikel 10:

”Konferensen beaktar Staten Vietnams regeringsdeklARATION i vilken man försäkrar:

att utföra och understödja varje ansträngning att återställa en verklig och varaktig fred i Vietnam;

att inte använda våld för att motarbeta de åtgärder som vidtas i avsikt att verkställa eld-upphör, trots de invändningar och reservationer som Staten Vietnam gett uttryck för, särskilt i sitt slutanförande.”

Genèvekonferensens slutdeklaration den 21 juli 1954

1. Konferensen beaktar avtalen om upphörande av fientligheterna i Kambodja, Laos och Vietnam och om organiserande av internationell kontroll och övervakning av att stadgandena i dessa avtal verkställs.
2. Konferensen uttrycker tillfredsställelse över upphörandet av fientligheterna i Kambodja, Laos och Vietnam. Den uttrycker sin övertygelse om att verkställandet av stadgandena i föreliggande deklaration och i stilleståndsavtalen skall tillåta Kambodja, Laos och Vietnam att hädanefter i full utsträckning inta sin plats som oberoende och suveräna stater bland världens fredsälskande nationer.
3. Konferensen beaktar de deklARATIONER som regeringarna i Kambodja och Laos (se nedan) gjort om sina avsikter att vidta åtgärder som tillåter alla medborgare att delta i samhällets verksamhet, särskilt genom att delta i nästa allmänna val, som i enlighet med respektive staters författningar skall äga rum 1955 genom slutna röstning och under omständigheter som respekterar grundläggande fri- och rättigheter.
4. Konferensen beaktar paragraferna i det vietnamesiska stilleståndsavtalet, som förbjuder främmande trupper och militär personal att komma in i Vietnam, liksom även import av varje slag av vapen och krigsmateriel. Den beaktar även regeringarnas i Kambodja och Laos deklARATIONER att inte begära utländsk hjälp, vare sig i form av krigsmateriel, personal eller instruktörer annat än för att effektivt kunna försvara sina territorier och när det gäller Laos i den utsträckning som stadgas i det laotiska stilleståndsavtalet.
5. Konferensen beaktar paragraferna i det vietnamesiska stilleståndsavtalet med stadgande att inga militära baser under främmande stats kontroll får upprättas i någondera partens omgrupperingszon, och parternas förpliktelser att tillse att de zoner de tilldelats inte ansluter sig till någon militärallians och inte utnyttjas för återupptagande av fientligheter eller för att befrämja en aggressiv politik. Konferensen beaktar även de deklARATIONER som gjorts av regeringarna i Kambodja och Laos om att de inte skall ingå några avtal med andra stater, om ett sådant avtal innefattar förpliktelser att delta i en militärallians som inte överensstämmer med principerna i FN:s stadga, eller i fråga om Laos med principerna i det laotiska stilleståndsavtalet, eller, så länge deras säkerhet inte är hotad, förpliktelse att upprätta baser på Kambodjas eller Laos territorium för militärstyrkor tillhörande främmande makter.
6. Konferensen konstaterar att huvudsyftet med avtalet i fråga om Vietnam är att avgöra militära frågor i avsikt att få slut på fientligheterna och att den militära demarkationslinjen inte på något sätt skall tolkas som eller utgöra en politisk eller territoriell gräns. Den uttrycker sin övertygelse att utförandet av stadgandena i föreliggande deklaration samt i stilleståndsavtalen skapar den nödvändiga grundvalen för att inom en nära framtid uppnå politiskt lugn i Vietnam.
7. Konferensen förklarar att, när det gäller Vietnam, den lösning av de politiska problemen som genomförts på grundval av respekt för principerna om oberoende, enhet och territoriell integritet skall tillåta det vietnamesiska folket att njuta av de grundläggande fri- och rättigheter som garanteras av demokratiska institutioner upprättade efter fria allmänna hemliga val. För att säkerställa att återställandet av fredliga förhållanden fortskridit tillfredsställande, och att sådana förhållanden råder att nationens vilja fritt kan uttryckas, skall allmänna val hållas i juli 1956 under överinseende av en internationell kommission, sammansatt av representanter för medlemsstaterna i den internationella övervakningskommission som åsyftas i stilleståndsavtalet. Konsultationen i detta ämne skall hållas mellan befullmäktigade representanter för myndigheterna i de båda zonerna fr. o. m. juli 1955.

8. De stadganden i stilleståndsavtalet, som avser att trygga säkerheten för person och egendom, måste strikt tillämpas och i synnerhet tillåta var och en i Vietnam att fritt bestämma i vilken zon han vill bo.

9. De befullmäktigade styrelserna i de norra och södra zonerna i Vietnam liksom i Kambodja och Laos får inte tillåta några enskilda eller kollektiva repressalier mot personer som på något sätt samarbetat med någon av parterna under kriget eller mot medlemmar av deras familjer.

10. Konferensen beaktar den franska regeringens deklARATION att den är redo att dra tillbaka sina trupper från Kambodja, Laos och Vietnam på begäran av respektive regeringar och inom en tid som skall bestämmas genom avtal mellan parterna, utom i de fall, där genom avtal mellan de bägge parterna ett visst antal franska trupper skall kvarstanna på bestämda platser och under bestämd tid.

11. Konferensen beaktar den franska regeringens deklARATION att den vid lösningen av de problem som sammanhänger med återställandet och befästandet av fred i Kambodja, Laos och Vietnam skall utgå från principen om respekt för oberoende, suveränitet, enhet och territoriell integritet i Kambodja, Laos och Vietnam.

12. Varje medlem av Genèvekonferensen förbinder sig att i sina relationer med Kambodja, Laos och Vietnam respektera nämnda staters suveränitet, oberoende, enhet och territoriella integritet och att avhålla sig från varje inblandning i deras inre angelägenheter.

13. Medlemmarna av konferensen avtalar att rådgöra med varandra i alla frågor som kan komma att hänskjutas till dem av den internationella övervakningskommissionen för att undersöka vilka åtgärder som kan vara nödvändiga för att trygga att avtalen om upphörande av fientligheterna i Kambodja, Laos och Vietnam respekteras.

Ho Chi Minh om Genèveavtalet

Lyckönskingsbrev till soldater, krigstjänstare, ungdomsstöttrupper och befolkningen i Nordvästregionen, som vunnit en lysande seger vid Dien Bien Phu

Vår armé har befriat Dien Bien Phu. Regeringen och jag framför våra hjärtliga hälsningar till er, kadrer, soldater, krigstjänstare, ungdomsstöttrupper och Ortsbefolkning, som på ett ärofyllt sätt fullföljt er uppgift.

Segern är stor, men det är ändå bara början. Vi får inte bli självgoda och förblindade av framgången och undervärdera fienden. Vi är fast beslutna att kämpa för oberoende, nationell enhet, demokrati och fred. En strid måste bli lång och hård, oavsett om den är militär eller diplomatisk, innan total seger kan uppnås.

Regeringen och jag vill belöna officerarna, soldaterna, de patriotiska arbetarna, de unga stöttrupperna och Ortsbefolkningen, som har utfört lysande prestationer.

I förvissning om seger, med vänlig hälsning.

8 maj 1954

Appell efter den framgångsrika avslutningen av Genèveöverenskommelserna

Medborgare i hela landet.

Soldater och kadrer.

Genèvekonferensen har avslutats. Det innebär en stor seger för vår diplomati.

På regeringens vägnar riktar jag helhjärtat denna appell till er:

1 – För fosterlandets fred, enhet, självständighet och demokrati har vårt folk, soldater, kadrer och regering, sammansvetsade i ett monolitiskt block, under dessa åtta år uthärdat vedermödor och bemästrat alla svårigheter för att beslutsamt genomföra Motståndskriget, och vunnit många lysande segrar. Idag vill jag därför på regeringens vägnar hylla er alla, från norr till söder. Jag böjer mitt huvud i respekt vid minnet av de soldater och människor som offrat sina liv för fosterlandet och sänder mina välgångshälsningar till sårade och sjuka soldater.

Denna stora seger har möjliggjorts genom det stöd som givits oss i vår rättvisa kamp av folken i broderländerna, det franska folket och de fredsälskande folken i hela världen.

Tack vare dessa segrar och de ansträngningar som Sovjetunionens delegation gjorde vid Berlinkonferensen, kunde förhandlingar inledas vid Genèvekonferensen mellan vårt land och Frankrike. Vid denna konferens slutade den kamp som vår delegation förde, stödd av Sovjetunionens och Kinas delegationer, med en stor seger för oss: den franska regeringen har erkänt vårt lands självständighet, suveränitet, enhet och territoriella integritet; den har gått med på att dra tillbaka franska trupper från vårt land etc.

Hädanefter måste vi anstränga oss till det yttersta för att stärka freden och uppnå återförening, självständighet och demokrati i hela landet.

2 – Det första steget mot återupprättande av fred är, att de väpnade styrkorna på båda sidor slutar med eldgivningen.

Omgrupperingen i två regioner är en tillfällig åtgärd; det är ett övergångsstadium för att genomföra vapenvila och återställa fred och bana väg för nationell återförening genom allmänna val. Omgruppering i regioner är på intet sätt en delning av vårt land, inte heller är det en administrativ uppdelning.

Under vapenvilan samlas våra styrkor i norr; de franska trupperna samlas i söder, vilket betyder ett utbyte av områden. Ett antal områden, som tidigare ockuperades av fransmännen, kommer att ingå i vår fria region. Omvänt kommer ett antal områden, som tidigare hade befriats av oss, att tillfälligt ockuperas av de franska trupperna innan de återvänder till Frankrike.

Detta är nödvändigt; norra, centrala och södra Vietnam utgör vårt lands delar. Vårt land kommer helt visst att enas, hela vårt folk kommer med säkerhet att befrias.

Våra landsmän i söder var de som inledde Motståndskriget. De har ett starkt politiskt medvetande. Jag är övertygad om att de kommer att sätta nationella intressen över lokala intressen, bestående intressen över tillfälliga intressen, och förena sina ansträngningar med hela folkets för att stärka freden, uppnå enhet, självständighet och demokrati i hela landet. Partiet, regeringen och jag följer alltid vårt folks strävan, och vi är säkra på att våra landsmän kommer att bli framgångsrika.

3 – Kampen för att stärka freden och uppnå återförening, självständighet och demokrati är också en lång och svår kamp. För att avgå med segern måste vårt folk, våra soldater och kadrer från norr och söder visa stark sammanhållning. Alla måste bli som en i tanke och handling.

Vi är beslutna att hålla de överenskommelser vi ingått med den franska regeringen. Samtidigt begär vi att den franska regeringen korrekt skall fullgöra de överenskommelser som de har undertecknat med oss.

Vi måste göra vårt yttersta för att stärka freden och vara på vår vakt för att kontrollera alla manövrer av dem som försöker bryta den.

Vi måste sträva och kämpa för fria allmänna val i hela landet så att vårt territorium kan återförenas.

Vi måste bruka all vår kraft för att upprätta, bygga, stärka och utveckla vår förmåga på alla områden och därigenom uppnå fullständigt oberoende.

Vi måste göra vårt yttersta för att genomföra sociala reformer i avsikt att förbättra vårt folks levnadsförhållanden och åstadkomma verklig demokrati.

Vi befäster ytterligare våra vänskapliga förbindelser med Kambodja och Laos.

Vi stärker den stora vänskap som råder mellan oss och Sovjetunionen, Kina och andra broderländer. För att upprätthålla freden fördjupar vi solidariteten med det franska folket, folken i Asien och i hela världen.

4 – Jag vädjar till alla våra landsmän, soldater och kadrer att noga följa de riktlinjer och direktiv som utarbetats av partiet och regeringen, att kämpa för fredens bevarande och uppnåendet av nationell återförening, självständighet och demokrati i hela landet.

Jag vädjar enträget till alla verkliga patrioter, oavsett social klass, tro, politisk åsikt eller tidigare anslutning, att uppriktigt samarbeta med oss och kämpa för vårt land och vårt folk, så att vi kan vidmakthålla freden och uppnå återförening, självständighet och demokrati i hela vårt älskade Vietnam.

Om vårt folk står enat, om tusentals män står som en man, då kommer segern förvisso att bli vår.

Länge leve ett fredligt, enat, självständigt och demokratiskt Vietnam.

22 juli 1954